

אלא מלוא ברשות בעלים אחרה איבא בנייהו. פי' דלמ"ק דר"ש אינה מקודשת משום דמלוה ברשות לוח קיימא ור"ש בן אלעזר דלמיר מקודשת משום דמלוה ברשות מלוה קיימא ול"ת אכתי נימא רב כמנאי אמרה לשמעתיא דהא איהו דלמיר המקדש במלוה אינה מקודשת לא מני סבר כר"ש בן אלעזר וי"ל דרב נמי סבר כוותיה ולא תיקשי מידי דהא דלמיר רב אינה מקודשת מיירי במלוה שהתחיל לפילו נשתייר שזה פרוטה ור"ש בן אלעזר לא איירי אלא במלוה שהיא עדיין בעין וע"ג דלמיר במילתיה דר"ש אס נשתייר ש"פ מקודשת דשמעט אע"פ שהתחיל להוליא י"ל דר"ש בן אלעזר מיירי שנגנזו או שאבדו שלא שלח צנה יד אצל אס התחיל להוליא אינה מקודשת:

אלא הא דאמר רב הונא השואל קורדום מחבירו ביקע בו קנאו. לענין שלא יוכל המשאל לחזור בו קאמר אצל לענין להחמיצ בזונסין כי לא זיקע בו נמי חייב בזונסין כדלמיר בפרק השואל (ב"מ דף נט.) דמשעת משיכה חייב בזונסיה: **לעולם שטר חוב דאחריב.** אצל שטר חוב דידה אינה מקודשת ול"ת ומאי שנא והא אדי וידי מלוה היאב וי"ל דודאי מלוה דידה שקנאמו כזר ואינו נותן לה שום דבר חדש שהיא אומס המעות היו שלה קודם הקידושין דין הוא דאינה מקודשת אצל כשנתן לה המלוה לאחרים נותן לה דבר חדש שלא היה צידה קודם אמר דמקודשת דנהי דאין המלוה בעין מ"מ זכות הוא לו כאלו היה בעין: **רב"ע** לית אהו דרבי. מכאן יש להוכיח דאין הלכה כרבי מדהוה מני למימר דכ"ע אית להו דרבי דמסירת אומיות לחודה מהני והכא גבי אשה נמי מיירי שמסר לה את השטר והיינו טעמא דחכמים דלמיר אינה מקודשת משום דקסברי דלריך לומר צפה כשמוסר לו השטר קני לך איהו וכל שיעצדיה והוא לא אמר לה כן ופליגי דרב פפא דמי היכי דלמיר רב פפא דבעי למיכתב ליה קני לך איהו וכל שיעצדיה כמו כן לריך לומר הכי צפה למ"ד אומיות במסירה נקנות ומקדאמר גמרא דכ"ע לית להו דרבי שמע מינה דלית הלכתא כוותיה דרבי וזכר המוכר את הספינה (ב"ב דף עו.) יש ספרים חלוקין אית דגרסי דהלכה דאומיות נקנות במסירה ואית דגרסי דהלכה דאין אומיות נקנות במסירה ומשמע הכא כהיא גירסא דאין אומיות נקנות במסירה: **המוכר**

דובין שטרא לחבריה צריך מר אית ליה דרב פפא ומר לית ליה דרב פפא וביעית אימא דכולי עלמא אית להו דרב פפא והכא ברשומאל קמיפלגי דאמר שמואל

הרי היא כפקדון. דאס נשתייר אין לא נשתייר לא: **אצל דכ"ע** המקדש במלוה. שיטתו בעין מקודשת: **וסכנה מתרלחא היא.** דקמיני במלוה אע"פ שלא נשתייר מקודשת: **אי דקביל עליה אחריות.** שאס יגנז תשלמנו לו: **היינו מלוה.** כיון שנגנז ונמחייבה בו נמלך מלוה אצלה וכיון דמנא במלוה אע"פ שלא נשתייר מקודשת פקדון נמי שלא נשתייר מקודשת: **אלא** דלא קביל עליה אחריות. וכי איגנזו לא אחייבא ביה אצל קבלה עליה אחריות מקודשת: **אדמיני.** במלוה נפלוג בפקדון גופיה דיש פקדון שאפי' לא נשתייר כלום מקודשת: **אלא.** על כרחך דקבלה עליה אחריות קמיני דאס לא נשתייר אינה מקודשת דמלוה היא והמקדש במלוה אינה מקודשת וכי נשתייר מקודשת צהייה שיר וגבי מלוה מריך הכי אע"פ שנשתייר אינה מקודשת משום דלהוליא ניתנה: **צמאי קמיפלגי.** אי צלהוליא ניתנה פליגי סוף סוף כמנאי אמרה רב לשמעתיא: **אשכחתינו לרבנן צבי רב.** מנאי המלמדים צבית המדרש דכל היכא דמיירי צבי רב לאו רב ממש הוא אלא צבית המדרש הוא: **וקאמרי.** לעולם להוליא ניתנה דברי הכל ואס שלא זה יד להוליא ממנה שזה פרוטה הכי החזיק צבס ואין הצעלים יכולין לחזור והוא ליה מלוה ואינה מקודשת ואפילו רובה בעין והכא צשלל הוליא ממנה כלום ולהכי אמר ר"ש בן אלעזר מקודשת דקסבר מלוה שהיא כולה בעין ברשות צעלים היא לחורה אס צא מלוה לחזור בו ולתובעה חוזר הילכך השתא הוא דיהצב ניהליה והוא הדין לאונסין קיימא נמי ברשותיה דאי מתאכני פטור הוה: **השואל קורדוס.** לעשרה ימים: **זיקע בו.** הוא חוקה להשתמש בו ימי שאלתו ואין המשאל יכול לחזור בו: **לימא כסנאי אמרה.** דלר' מאיר אס זיקע בו קנאו לא זיקע בו לא קנאו ולת"ק אפילו לא זיקע בו נמי דמלוה אינו ברשות צעלים לחורה: **דלא הדרה צעניא.** הילכך כיון דרשאי הלוה ליקח צהן סכורה מיד הוא ליה ברשותיה ואין המלוה יכול לחזור שהרי לא לכה הלוה לקבל מעות הללו עצמן אלא מעות אחרים: **נימא כסנאי.** הא דרב דלמיר המקדש במלוה אינה מקודשת: **והירשה עליהן.** כתב לה הרשאה עליהן: **נקות במסירה.** אינו לריך לכתוב שטר מכירה על השטר שהוא מוכר לו אלא משמסר לו שטר שיש לו על אחרים לזכות בו נמחייב הלוה לפורעס לזה: **צין שכתב.** לו שטר מכירה עליו ולא מסר לו שטר החוב וצין שמסר לו שטר החוב ולא כתב לו שטר מכירה עליו לא קנה. וה"ל שמסר לה שטר החוב אע"פ שלא כתב לה שטר מכירה עליו מ"ד מקודשת אית ליה דרבי ומר לית ליה דרבי: **ואיבעית**

קורדום מחבירו ביקע בו קנאו. לענין שלא יוכל המשאל לחזור בו קאמר אצל לענין להחמיצ בזונסין כי לא זיקע בו נמי חייב בזונסין כדלמיר בפרק השואל (ב"מ דף נט.) דמשעת משיכה חייב בזונסיה: **לעולם שטר חוב דאחריב.** אצל שטר חוב דידה אינה מקודשת ול"ת ומאי שנא והא אדי וידי מלוה היאב וי"ל דודאי מלוה דידה שקנאמו כזר ואינו נותן לה שום דבר חדש שהיא אומס המעות היו שלה קודם הקידושין דין הוא דאינה מקודשת אצל כשנתן לה המלוה לאחרים נותן לה דבר חדש שלא היה צידה קודם אמר דמקודשת דנהי דאין המלוה בעין מ"מ זכות הוא לו כאלו היה בעין: **רב"ע** לית אהו דרבי. מכאן יש להוכיח דאין הלכה כרבי מדהוה מני למימר דכ"ע אית להו דרבי דמסירת אומיות לחודה מהני והכא גבי אשה נמי מיירי שמסר לה את השטר והיינו טעמא דחכמים דלמיר אינה מקודשת משום דקסברי דלריך לומר צפה כשמוסר לו השטר קני לך איהו וכל שיעצדיה והוא לא אמר לה כן ופליגי דרב פפא דמי היכי דלמיר רב פפא דבעי למיכתב ליה קני לך איהו וכל שיעצדיה כמו כן לריך לומר הכי צפה למ"ד אומיות במסירה נקנות ומקדאמר גמרא דכ"ע לית להו דרבי שמע מינה דלית הלכתא כוותיה דרבי וזכר המוכר את הספינה (ב"ב דף עו.) יש ספרים חלוקין אית דגרסי דהלכה דאומיות נקנות במסירה ואית דגרסי דהלכה דאין אומיות נקנות במסירה ומשמע הכא כהיא גירסא דאין אומיות נקנות במסירה: **המוכר**

אימא דכ"ע לית להו דרבי. והכא ברשומאל קמיפלגי דאמר שמואל אינה מקודשת כרב פפא: **דכוני עלמא אית להו דרב פפא.** וכי אמר ר"מ מקודשת צכתב לה כו' והכא צדשומאל קא מייפלגי: **ואפילו**

א. רש"ל מ"ג, א. נבכמ"י נוסף: וחי צני למיחר לא הדל, א. צ"מ נט, ד. צ"ב ע. קעט. ימות קטו. סנהדרין לא, א. ב"ב עו, א. ועי' מוס' ב"ב דף עו: ד"ה אמר ר"פ ומוס' שם עו. ד"ה אמר אמורה, א. גלג"ל אי צלהוליא, א.

מוסף רש"י

ביקע בו קנאו. עד שיכלו ימי שאלתו, לא ביקע בו לא קנאו. דקסבר אין משיכה קונה בשמירין אחריות נקנות במסירה. המוכר שטר חוב לפירו קנה החוב נמסר לו המלוה את הגנות הלווקא את החוב מן הלוה במסירה שמשר לו המלוה את השטר, ולא מלי טעין ליה לזר ע"פ לוחמין מסרי לך (רשב"ם ב"ב עו.) דלוחמין כגון שטר נקנות במסירה בלא קנין ואין יוכל לחזור בו (יבמות קטו.) ושמעתינו לו ליה ליה הקונה מנה שהיה משעבד למלוה כל זמן שלא חזר ומתלו (רשב"ם ב"ב קס"ט.) ולא מסר. כתב לו מוכר ללווקא שטר מכירה על שטר זה ומסר לו אומי שטר מכירה, אצל לא מסר לו עדיין שטר המלוה, לא קנה עד שיכתוב וימסרו. דמיני למימר ליה מיר צעלמא וצני לך, וצטר מוכרה לחזר לא קני דאין נקנין בשטר אלא בקרקע ועבדים (רשב"ם ב"ב עו.) צריך למיכתב ליה. שטר אמר, קני לך הוא וכל שעבודיה. ולפרוש אמר דהלכתא כרבנן דפליגי עליה דרבי וצטר מוכר שטר החוב וצטר מוכר לו שטר מכירה עליו ולא מסר לו שטר החוב ולא כתב לו שטר מכירה עליו לא קנה. וה"ל שמסר לה שטר החוב אע"פ שלא כתב לה שטר מכירה עליו מ"ד מקודשת אית ליה דרבי ומר לית ליה דרבי: **ואיבעית**

מוסף תוספות

א. תו לא מצי מלוה למיחרד כמו בשואל קורדום מחבירו דאם בקע בו קנאו ולא מצי משאל הדר ביה. מוס' הר"ש"ס. ב. דאין היא נתנה להוציאה אצל אחרים. רש"י א.